

ЕКОНОМІЧНА ІНФОРМАЦІЯ — сукупність відомостей, що відображають відносини і процеси, пов'язані з виробництвом, розподілом, обміном та споживанням матеріальних і нематеріальних благ. Е. і. віддзеркалює частину людської діяльності, що має товарно-грош. характер і унаочнює суспільно-екон. відносини й процеси за допомогою цифр, фактів, відомостей та ін. матеріалів; є результатом розвитку суспільно-екон. наук і одночасно їхнім підґрунтям; орган. частиною системи госп. механізму, оскільки забезпечує зв'язок між елементами й процесами відтворення. Поняття «Е. і.» тісно пов'язане з поняттям «екон. дані». Відмінність між ними полягає в тому, що у понятті «Е. і.» відображена цінність та новизна даних з погляду їх використання в процесі прийняття рішень. Більша частина Е. і. виражена у формі показників, що складаються із назви змін. величини, представленої набором якіс. ознак, і кількіс. основи. Оброблення інформації — отримання розрахунк. або аналіт. шляхами нових показників на основі існуючих. Е. і., яку неможливо виразити у конкретно-числ. формі, представляють у вербал. або графіч. виглядах.

Засобами зберігання й передачі інформації можуть бути документи, письм. й усні повідомлення, електронні носії тощо. Практичне використання Е. і. вимагає її угруповання, арифмет. й логіч. оброблення та узагальнення. Осн. джерелами Е. і. на рівні підприємств є управлін. впливи, бухгалтер., управлін., статист. і оператив. облік, результати ринк. дослідж.; на макрорівні — рішення органів держ. влади, статист. й аналіт. матеріали держ. та недерж. інституцій тощо. Вона відіграє ключову роль в організації процесів упр. екон. об'єктами. Ззовні в систему упр. надходить вхідна первинна (від об'єкта упр., отримана у результаті безпосеред. вимірювання або підрахунку) і зовн. (зі сторон. відносно системи упр. об'єктів) інформація. Зовн.

інформація, у свою чергу, поділяється на директивну (надходить із вищих органів і містить параметри й умови вхід. управлін. впливів) та інформуючу (віддзеркалює параметри систем, пов'язаних з об'єктом упр.), причому директивна інформація безпосередньо впливає на цілі функціонування об'єкта, а інформуюча визначає умови його роботи. Також виділяють нормативно-довідк. інформацію, яка також входить у систему ззовні, однак, на відміну від вхід., використовується багаторазово. Вона включає екон., юрид., технол., матеріал. й труд. нормативи, розрахунк. коефіцієнти, каталоги, номенклатурні довідники та ін. Результатом оброблення нормативно-довідк. й вхід. інформації є різноманітна похідна інформація: облік. (фактичні значення екон. показників, результати процесів), прогнозна (результати передбачення екон. показників із використанням наук. методів), планова (проектні, бажані значення екон. показників). Остаточ. підсумок оброблення — вихідна інформація, що може використовуватися у процесі управління. Для оброблення інформації використовують різні методи, зокрема аналіт., статист., екон.-матем. (як правило, із застосуванням ЕОМ). Серед найбільш важливих характеристик Е. і. — коректність, цінність, вірогідність, точність, актуальність, повнота, порівнянність у часі й просторі. Її показники об'єднують у певну систему, що є методол. основою збору й оброблення Е. і., забезпечує можливість їх зведення й порівняння.

Рекомендована література

1. Бройдо В. Д. Достоверность экономической информации в АСУ. Ленинград, 1984;
2. Информатизация: понятийный словарь терминов и аббревиатур. Д., 2006.

Р. М. Лепа

Бібліографічний опис:

Економічна інформація / Р. М. Лепа // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2009. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-18772>. — Останнє поновлення : 2023.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України (докладніше).